

จากคำอธิบายที่ได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งให้เห็นว่า เส้นทางสู่ผลกระทบของงานวิจัยเพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อสังคมนั้น จำเป็นต้องมีการนำเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์โดยอาจเป็นภาคการกลุ่มเป้าหมาย และงานวิจัยนั้นต้องได้รับการยอมรับในวงกว้างอีกด้วย

1.3 การจัดทำเส้นทางสู่ผลกระทบของงานวิจัยด้านการเกษตร

ในการจัดทำเส้นทางสู่ผลกระทบของงานวิจัยมีความสำคัญอย่างมากในการวางแผนและการติดตามกลุ่มการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายตามเส้นทางสู่ผลกระทบจริงจำเป็นต้องมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและผู้ได้รับประโยชน์จากการวิจัยให้ชัดเจน ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้กำหนดนโยบายได้รับทราบ กรอบกับต้องมีการจัดสรรและเอื้ออำนวยให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบตามเป้าหมายของงานวิจัย อาจกล่าวได้ว่าเส้นทางจากผลผลิตสู่ผลกระทบทั้งถึงผลกระทบจากการวิจัย คือความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและปัจจัยของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจำนวนมาก (สมพร อิศวิลานนท์, ปิยะทัศน์ พาหอนรุกษ์ และสุวรรณ ประณีตواتกุล, 2553)

ข้อสังเกตที่ควรทราบ ในการจัดทำเส้นทางสู่ผลกระทบของงานวิจัย

(1) จากการวิจัยสู่เส้นทางผลกระทบมีการเกิดขึ้นของประเด็นต่างๆ ที่เป็นข้อควรสังเกต ได้แก่ งานวิจัยที่มีศักยภาพที่จะนำไปสู่ผลผลิตหลายชนิด (multiple outputs) และ/หรือผลลัพธ์หลายประเภท (multiple outcomes) และ/หรือผลกระทบหลายประการ (multiple impacts) โดยผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบเหล่านี้อาจเกิดขึ้นโดยตรงหรือโดยอ้อม และเกิดขึ้นโดยตั้งใจหรือบังเอิญทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ตลอดเส้นทางตั้งแต่ปัจจัยป้อนเข้าของงานวิจัย จนถึงภาพใหญ่ของผลกระทบ

(2) ระยะเวลาจากการวิจัยที่จะก่อให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ หรือผลกระทบ มีความแตกต่างกันไปตามประเภทของงานวิจัย โดยทั่วไประยะเวลาหนึ่งมีแนวโน้มที่จะมีระยะเวลาที่มากขึ้นเรื่อยๆ ตามเส้นทางสู่ผลกระทบ ตั้งแต่การมีกิจกรรมงานวิจัยจนถึงผลกระทบของงานวิจัยนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเกิดผลกระทบในภาพใหญ่ เช่น การลดภาวะความยากจน อาจใช้ระยะเวลานานนั้นจึงเห็นผลชัดเจน ซึ่งผู้ประเมินอาจไม่ทราบว่า ช่วงที่ทำการประเมินนั้นอยู่ในระยะใดของเส้นทางสู่ผลกระทบ จึงเป็นประเด็นที่พึงสังเกตในการประเมิน

(3) ผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่ปรากฏในเส้นทางสู่ผลกระทบของงานวิจัย อาจไม่ใช่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนรวมถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดผลกระทบของงานวิจัย เนื่องมาจาก ในระหว่างเส้นทางสู่ผลกระทบที่เป็นเป้าหมายสูงสุดของงานวิจัยนั้น ยังประกอบด้วยประเด็นที่พึงสังเกต ซึ่งได้แก่ ขนาดของผลกระทบที่ขึ้นอยู่กับประเภทของผลผลิตเฉพาะที่เกิดขึ้น การรับหรือไม่รับผลผลิตไปใช้ประโยชน์โดยผู้ใช้ขั้นกลาง ขนาดของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ระดับการยอมรับเทคโนโลยี กรอบกับระดับการยอมรับในเทคโนโลยีจากผู้ใช้ประโยชน์ขั้นสุดท้าย ซึ่งหากมองในภาพรวม จัดได้ว่าเป็นประเด็นที่มีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน และมีความเกี่ยวข้องกับการเกินผลกระทบ

แนวคิดการวิเคราะห์เส้นทางสู่ผลกระทบของงานวิจัยเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับหน่วยงานและองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่มีความมุ่งหวังในการสร้างความเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกให้เกิดขึ้นต่อสังคม อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนในการลงทุนวิจัยและงานวิจัยเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ของงานวิจัยได้จริง

ในที่สุด โดยหัวใจสำคัญในการจัดทำเส้นทางสู่ผลกระทบของงานวิจัยให้ประสบผลสำเร็จ คือ การมีส่วนร่วมขององค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยในการจัดทำเส้นทางสู่ผลกระทบของงานวิจัยร่วมกัน เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงในด้านพุทธิกรรมการทำงานและความเข้าใจร่วมกันแก่นักวิจัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับงานวิจัยในทุกด้าน ทั้งนี้เป้าหมายสูงสุดของผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการมีงานวิจัย คือ การเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพ และการสร้างความเท่าเทียมกัน เพื่อให้เกิดสวัสดิการสูงสุดแก่สังคมโดยรวม

2. แนวคิดการประเมินมูลค่าผลประโยชน์ทางเศรษฐศาสตร์จากการวิจัย

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการลงทุนจากการวิจัย สามารถวิเคราะห์ได้จากการพิจารณาข้อมูลด้านผลสำเร็จของงานวิจัย การยอมรับในงานวิจัยของกลุ่มประชากรเป้าหมาย และผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ (economics surplus) ที่สังคมได้รับจากการวิจัยการเกษตร รวมถึงภาคเอกชนที่นำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์จากนั้นจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาพนวกเข้ากับต้นทุน ในที่นี้ คือ งบประมาณในการวิจัยที่ได้ลงทุนไป โดยวิธีการนี้เรียกว่า การประเมินผลกระทบจากการลงทุนวิจัยโดยใช้หลักของส่วนเกินทางเศรษฐกิจ (economics surplus) อย่างไรก็ตาม การประเมินผลประโยชน์ทางเศรษฐศาสตร์ตามหลักแนวคิดเกี่ยวกับส่วนเกินทางเศรษฐกิจ (economics surplus) ค่อนข้างซับซ้อน ซึ่งผู้ที่ทำการประเมินจำเป็นต้องมีองค์ความรู้พื้นฐานด้านทฤษฎีเศรษฐศาสตร์พอสมควร โดยเฉพาะในด้านการวิเคราะห์สมการอุปสงค์และสมการอุปทานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ต้องการประเมินผลประโยชน์ แต่ทางออกสำหรับข้อจำกัดในด้านการคำนวณนี้สามารถดำเนินการได้โดยการอาศัยการประเมินผลประโยชน์สุทธิที่ได้รับจากการวิจัยทั้งในรูปแบบของผลประโยชน์สุทธิที่คำนวณมูลค่าเป็นทางการเงินได้โดยตรง และผลประโยชน์สุทธิที่ใช้คำนวณมูลค่าด้วยวิธีทางอ้อม (Vijitsrikamol, 2009) โดยผลประโยชน์สุทธิทั้งสองด้านดังที่กล่าวมา สามารถนำมาใช้ประมาณส่วนเกินทางเศรษฐกิจได้

สำหรับรายละเอียดการตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการประเมินมูลค่าผลประโยชน์ทางเศรษฐศาสตร์จากการวิจัยในส่วนนี้ จะประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน ได้แก่ (3.1) การจำแนกผลประโยชน์จากการวิจัย และ (3.2) การประเมินมูลค่าผลประโยชน์ทางเศรษฐศาสตร์จากการวิจัยโดยวิธีการประเมินผลประโยชน์สุทธิของงานวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การจำแนกผลประโยชน์จากการวิจัย

ผลประโยชน์จากการวิจัย เราสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 กลุ่มด้วยกัน คือ ผลประโยชน์ที่มีต่อ การผลิต การบริโภค และสังคมหรือสิ่งแวดล้อม หากทำการพิจารณาผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นทั้ง 3 กลุ่มโดยใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์ เราสามารถอธิบายลักษณะผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยได้ 2 ลักษณะ คือ

(1) ผลประโยชน์ของงานวิจัยที่แสดงเป็นมูลค่าของเงินตราได้อย่างชัดเจน เป็นผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสินค้าและบริการในกลุ่มของการผลิตและบริโภค เนื่องจากสินค้าและบริการนั้นมีระบบราคาที่ผ่านกลไกตลาดเป็นตัวชี้วัดมูลค่าทางการเงินได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจึงสามารถประเมินผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการลงทุนวิจัยได้จากส่วนเกินของผู้ผลิต และส่วนเกินผู้บริโภค (หรือส่วนเกินทางเศรษฐกิจ) ได้โดยตรง ซึ่งรวมไปถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นทางอ้อมที่ไม่อาจวัดเป็นมูลค่าทางการเงินได้โดยตรง

(2) ผลประโยชน์ของงานวิจัยที่ไม่สามารถแสดงเป็นมูลค่าของเงินตราได้อย่างชัดเจน เป็นผลประโยชน์จากการวิจัยที่เกิดขึ้นกับกลุ่มของสังคมหรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีวิธีการประเมินผลประโยชน์จะมีลักษณะเฉพาะตัว เนื่องมาจากผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรุ่นนี้ ประกอบด้วยผลประโยชน์ทางตรงที่สามารถคำนวณให้อยู่ในรูปมูลค่าที่เป็นตัวเงินได้ หากประโยชน์ที่เกิดขึ้นมีระบบตลาดเป็นตัวชี้วัด และผลประโยชน์ทางอ้อมซึ่งระบบตลาดไม่สามารถนำมาใช้ประเมินมูลค่าทางการเงินได้โดยตรง จึงต้องใช้วิธีการประเมินมูลค่าทางอ้อมแทน

3. ครอบแนวคิด ในการประเมินผลการนำผลงานวิจัยที่นำไปสู่การถ่ายทอดหรือส่งต่อเจ้าหน้าที่ เกษตรกร เป้าหมาย หรืออุปนิรภัยนำไปใช้ต่อยอดในงานพัฒนา/ส่งเสริมของสถาบัน จำนวน 5 เรื่อง มีรายละเอียดดังนี้

- 1) รายละเอียดของโครงการวิจัย คือ ความสำคัญ วัตถุประสงค์ งบประมาณ จำนวน 3 โครงการ
- 2) ผลผลิตที่ได้จากการวิจัย ทั้ง 5 โครงการ คือ เทคโนโลยี องค์ความรู้ ที่ได้จากการวิจัย
- 3) ผลลัพธ์ที่นำไปสู่การถ่ายทอดหรือส่งต่อเจ้าหน้าที่ เกษตรกรเป้าหมาย หรืออุปนิรภัยนำไปใช้ต่อยอดในงาน พัฒนา/ส่งเสริมของสถาบัน
- 4) ผลกระทบที่เกิดจากการนำไปสู่การถ่ายทอดหรือส่งต่อเจ้าหน้าที่ เกษตรกรเป้าหมาย หรืออุปนิรภัยนำไปใช้ต่อยอดในงานพัฒนา/ส่งเสริมของสถาบัน ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ภาพที่ 1 ครอบแนวคิดในการประเมินผลของงานวิจัยที่นำไปสู่การถ่ายทอดหรือส่งต่อเจ้าหน้าที่ เกษตรกร เป้าหมาย หรืออุปนิรภัยนำไปใช้ต่อยอดในงานพัฒนา/ส่งเสริมของสถาบัน